

[Stinus]

Stinus (RV):

Folketinget har for et øjeblik siden vedtaget en dagsorden med krav om, at regeringen sammen med de øvrige nordiske lande engagerer sig i udarbejdelsen af en ny fællesnordisk handlingsplan, som – ført ud i livet – kan få stor betydning. I denne dagsorden tales der om afvikling af de handelsmæssige forbindelser med Sydafrika.

For det radikale venstre er denne dagsorden et signal til de danske virksomheder, som handler med Sydafrika, og som omtales i VS' forslag til folketingsbeslutning, men den er også en opfordring til vore politiske kolleger i de andre nordiske parlamenter – og dette er nok ekstra vigtigt på baggrund af udenrigsministerens noget skeptiske udtalelser om de nordiske muligheder – til i fællesskab at tage skridt, som vil blive opfattet i Sydafrika, og som vil få den øvrige verden til at forstå, at når vi i de nordiske lande går ind for sanktioner mod Sydafrika, er der ikke blot tale om ord.

En gennemførelse af VS' forslag vil ikke gøre indtryk på nogen og vil i virkeligheden heller ikke være til hjælp for nogen, blot en tom demonstration. Derfor kan det radikale venstre ikke støtte forslaget.

Kofod-Svendsen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan heller ikke tilslutte sig dette urealistiske forslag. Jeg har tidligere redegjort for, hvordan sanktionspolitik skal kombineres med virksomhedspolitik og andre elementer, men her er der tale om et demonstrationsforslag, som jeg ikke kan se vil gavne den udvikling, vi ønsker fremmet, nemlig at få afviklet apartheidsystemet, uden at vi på en helt urimelig måde rammer den sorte befolkning.

Poulsen (FP):

Jeg ved ikke, hvor mange gange vi har hørt VS heroppefra sige: vi er imod undertrykkelse, vi er imod diktatur, vi er for menneskerettigheder overalt på jordkloden. Men hvornår har vi set, at VS har fremsat et beslutningsforslag om at boykotte varer fra Rusland, fra Tjekkiet, fra Polen, ja, vi kunne tage en masse andre lande? Det har vi ikke. Jeg ved ikke, hvad det er for noget, de kommer med, men vi skal i hvert fald ikke

være med på den galej. Det kan jeg love VS alt om.

Albrechtsen (VS):

Jeg skal straks sige, at jeg på intet tidspunkt havde regnet med hr. Poulsen's støtte.

Men jeg må sige, at jeg er noget skuffet over den modtagelse, forslaget har fået fra andre sider. Det, forslaget tager sigte på, er ikke alene, at der tages yderligere skridt, indtil man kan få gennemført en fuldstændig afvikling af de handelsmæssige relationer, men også at få gennemført den simple anstændighedshandling, vil jeg sige, at sikre, at danske skatteydermidler ikke medvirker, som det er beskrevet i bemærkningerne til forslaget, indirekte til at muliggøre økonomisk samkvem med Sydafrika og til derigennem i virkeligheden at overføre en del af den værdi, som de skatteyderkroner repræsenterer. Det er ikke bare et spørgsmål om at skærpe sanktionerne, men også et spørgsmål om, at det efter VS' opfattelse ikke kan være rigtigt, at man indirekte bruger danske skatteydermidler på en måde, som kan føre til aktivitet, der gavner Sydafrikas økonomi og dermed mindsker bestræbelserne for at få knækket apartheidstyret.

Det er en motivation for forslaget, som jeg synes er meget vigtig, og som de, der fandt problemer i forslaget, ikke rigtig kom ind på. Det er jeg lidt skuffet over, for jeg havde egentlig forventet, at alle umiddelbart ville sige: ja men det kan da ikke være rigtigt, at vi kan risikere, at skatteydermidler har den virkning. Det er jo altså noget, man rent faktisk står over for.

Ministeren kom med sine sædvanlige begrundelser, at sanktioner ikke har nogen virkning, at man ikke kan regne med, at de vil blive fulgt op andre steder, osv. Det er der for så vidt ikke noget nyt i. Det er den argumentation, ministeren bruger over for alle forslag. Ministeren mener ikke, at danske initiativer vil blive fulgt op af andre lande. Det er direkte urigtigt. Det er vel ikke kun det, der er sket i Danmark, der har inspireret andre lande til også at diskutere gennemførelsen af sanktioner. Jeg tror, at den danske debat og de skridt, der blev taget sidste forår i forbindelse med folketingsbeslutningen, har været stærkt medvirkende til, at